

צ'און תורני שכונ'י

בעזה"ת אי-אדלה ששל תגידו

גליון 713

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

בפתח האהל

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך".

כתב רבינו בחיי' בביאורו של פסוק 'תמים תהיה עם ה' אלוקיך', שבא לומר לאדם כשתהיה תמים, אזי תהיה עם ה' אלוקיך - כדוגמת הנאמר במשה רבינו "ויהי שם עם ה' " וכאשר יזכה להיות עם ה' אזי יאיר עליו אור העליון כמו שנאמר (דניאל ב) 'זנהורא עימיה שרא'. ולמדך הכתוב הזה על מעלת מידת התמימות ועל גודל שכרה, וכן אמר דוד המלך (תהלים מא) ואני בתומי - ע"י שאתהלך בתמימות, תמכת בי ותציבני לפניך לעולם - שעל ידי התמימות עומד האדם כביכול לפני הקב"ה לעולם.

תורה אוסרת לחקור העתידות, מעלי באוב, דורש אל המתים, מעלים בגולגולת או המודרנים מביניהם קוראים בקפה, בקלפים או סתם 'באבות' המתיימרים לומר את אשר יארע בעתיד. כיום ישנם אנשים רבים שפונים לכל מיני חוזי עתידות למיניהם. רובם המכריע שרלטנים ומאחזי עיניים. המעט שאמיתיים הם פועלים בכוחות הטומאה, שכוחם רב להזיק. היה מעשה בזמן הגר"א שהיה אדם שהיה יודע לקרוא מתוך ספר גם אם הוא סגור. שאלו את הגר"א והוא אמר להם תסגרו את הספר בתוך שק ותקשרו. עשו כן ולא ידע מאומה. אמר להם הלה פעל מכוח כשפים ושדים וחז"ל אומרים שאין כוח לשד לפעול על כל הקשור והחתום. כך גם תעשיית הבאבות הפורחת. רובם רמאים וכל מאווייהם לצבור ממון מצרותיהם של הכלל. איך אדם שלא קרא ולא שנה פתאום הופך להיות "מקובל"? אחד היה בעל מונית, ובעקבות מיתון בענף החליט שמצא איזה ספר קבלה או גורלות ונהיה פותח בספרים... החזון איש רצה ללמוד קבלה ואין לומדים קבלה אלא מרב, והלך למקובל מסויים על מנת ללמוד ממנו קבלה, אך קודם לכן שוחחו בדברי תורה, והחזון איש שאלו על תוספות מסויים והרב ענה לו. החזון איש הודה לו וסיים את הביקור כביקור נימוסין גרידא. לאחר מכן שנשאל על כך ענה שמי שאינו יודע ללמוד תוספות כמו שצריך, איך יבין את רשבי"י?

שבת שלום שמשון אליעזר פוקס

מדי שנה בימים אלו מדברים ומספרים רבות על הרגשת ה'אלול' וחרדת הדין בדורות עברו, על האווירה המיוחדת והרצינית ששררה אפילו אצל היהודים הפשוטים, שהיום חסרנו כל אלה. האם הנסיגה בעניין זה היא רק בגלל כהות רגשות הנובעת מירידת הדורות? מעשה מעניין ומאלף במיוחד מצאנו בספר 'להתעדן באהבתך', המגלה זווית נוספת כיצד להסתכל על הדברים.

היה זה באחת השנים, בראש חודש אלול. ראש ישיבת 'אור ישראל' הגה"צ רבי יעקב ניימן זצ"ל ניגש ליהודי אחד מבעלי הבתים של פתח תקוה, ואמר לו: "ר' משה, יודע אתה שהיום ראש חודש אלול, עוד מעט מגיע ראש השנה הוא יום המשפט שבו כל בני אדם עוברים לפניו כבני מרון... הבה ונחזור בתשובה!" היהודי הישיר מבט מול הגר"י וענה: "ייסלח לי כבודו, אך בימי חיי כבר עברתי ששים ושלוש פעמים את חודש אלול, ששים ושלושה ימי ראש השנה, וששים ושלושה ימי כיפור - ומעולם! מעולם לא היה לי על מה לחזור בתשובה! אני - אינני חוטא!!! חוץ מזה אני מוכן קומפלט לר"ה, קניתי את כל סוגי התפוחים: 'יהונתן', 'אלכסנדר' ו'סימטי', וגם השנה קניתי ראש של כבש במקום דג"ל... ר' יעקב הבין עם מי יש לו עסק... ולא חפץ לדבר על לבו של שוטה זה, כי ידע שלא יצליח עמו, אבל בהיכל הישיבה יכול הוא לזעוק... וכך עשה.

בשיעור הפתיחה עלה אל הבמה בישיבה, ומנהמת לבו זעק: "רבינו נסים גאון בווידויו מתוודה ואומר: רבנו של עולם, אם אעמוד לפרט את חטאיי יכלה הזמן והם לא יכלו. רבנו נסים גאון - קודש הקדשים שאיננו יכולים להבין בקצה קצה השגתו במצוה קלה, והוא אומר שאם ירצה לפרט את חטאיו, יכלה הזמן והם לא יכלו! והוא, הי'בעל ביתי הזה, שבקושי תורם שעה ביום לעולמו הרוחני, אומר בבטחון שששים ושלוש שנה לא עשה שום חטא! והוא מתכוון ברצינות, היתכן?!!"

זמנך השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
8:00 7:00
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
ר"ת: 8:34

אָהַל הַהֵלֶלֶת

מהו הזמן הראוי ביותר לאמירת
סליחות?

המנהג הפשוט ברוב המקומות שאומרים סליחות באשמורת הבוקר, דהיינו בסוף הלילה לפני תפילת שחרית. ומרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל הביא, שטעם המנהג לומר סליחות דוקא באשמורת הבוקר, הוא על פי מה שמבואר בזוהר הקדוש, שמשעות הבוקר מתעוררים חסדים בעולם, כפי שנאמר, יומם יצוה ה' חסדו, ואילו משעת מנחה עד חצות הלילה מתעוררים מדות הדין, אולם משעת חצות הלילה מתעוררים שוב החסדים ומדות הרחמים, ולכן נעים זמירות ישראל דוד המלך אמר, חצות לילה אקום להודות לך. ולכן אין ראוי לומר סליחות בתחילת הלילה, שהוא זמן התגברות הדינים. והאריכו בזה רבותינו המקובלים, שאין לומר סליחות במחצית הראשונה של הלילה, וכן פשט המנהג בכל תפוצות ישראל לומר סליחות באשמורת הבוקר.

ומכל מקום, כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שמי שאינם יכולים לומר סליחות באשמורת הבוקר לפני תפילת שחרית, יכולים לומר סליחות לפני תפילת מנחה, (ואף על פי שמבואר בזוהר שבשעת מנחה שולטת מדת הדין הקשה מלבד ביום שבת שאדרבא בשעת מנחה מתעוררים מדות הרחמים), אף על פי כן נראה שמותר לומר סליחות לפני מנחה, וכשם שנוהגים בכל השנה לומר י"ג מדות ונפילת אפים בתפילת מנחה, והטעם הוא, משום שעיקר שליטת הדינים אינה אלא בלילה ממש, מזמן צאת הכוכבים ועד חצות הלילה.

ומכל מקום בתחילת הלילה, עדיף יותר שלא לומר סליחות בכלל, שרבותינו המקובלים כתבו, שמי שאומר סליחות בחצי הראשון של הלילה, גורם נזק, ולכן שב ואל תעשה עדיף.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"צדק צדק תרדף"

רדוף תרדוף אחרי הצדק בצדק. האמצעים שבהם תבקש להשיג מטרה צודקת, יהיו גם הם צודקים – שלא ככלל הידוע של הגויים, שהמטרה מקדשת את האמצעים. (הרה"ק ש.בונים מפשיסחא)

"כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

בעת שישב בעל "אוהב-ישראל" זצ"ל, מאפטא, על כסא הרבנות בקולבסוב, באו פעם לפניו שני בעלי-דין לדין תורה. יתר הדיינים לקחו שוחד והיו נוטים לצד אחד, אולם הרב מאפטא גילה כלפיהם התנגדות נמרצת והוכיח להם כי אין ההלכה כמותם. יעצו הדיינים לבעל-הדין כי ישחד גם את הרב. אך כיצד עושים זאת, והלא בשום-פנים לא יסכים הרב לקבל שוחד? יעצו לו איפוא לשלשל בחשאי סכום-כסף ניכר לכיס בגדו של הרב. בעל-הדין עשה כעצתם ואיש לא ידע דבר על כך. למחר, כאשר ישב הרב להמשיך בדין-תורה, הרגיש כי דעתו החלה להסס בדבר וכי קם בו רצון להסכים עם דעת הדיינים. מיד דחה את ישיבת בית-הדין וכל אותו היום בכה והתחנן לפני רבונו-של-עולם, כי יאיר את עיניו לראות את האמת. כך עברו ימים מספר עד אשר גילה הרב את הכסף בכיס בגדו ומיד הבין כי בעל-הדין הוא אשר שם את הכסף בכיסו כדי לשחדו. כל-כך גדול הוא כוחו של שוחד, שאפילו אם הדיין אינו יודע מאומה על כך, בכל-זאת זה משפיע על שכלו לסלף את דעתו.

זהו פירושו של הפסוק: "ויסלף דברי צדיקים" – אמר הרב מאפטא זצ"ל – אפילו אם הדיין מוסיף להיות צדיק גם לאחר קבלת השוחד, שכן ראה ולא ידע מאומה על כך, בכל-זאת יש בכוחו של השוחד לסלף את בינתו ואת דבריו. מכאן יש ללמוד קל-וחומר: אם נגיעה יש בה כדי לעוות את העינים, הרי מכל-שכן "מידה טובה מרובה ממידת פורעניות" – שאם אדם מסלק מעל עצמו את כל הנגיעות והפניות וטורח לרדוף אחרי הצדק, עיניו נפקחות ומוארות להשיג ולהבין את האמת (שפת אמת).

"מקרב אחיך תשים עליך מלך"

פירש רבנו ה"בן איש חי" זצ"ל: הנשמה הטהורה השוכנת באדם, חלק אלוך ממעל, זכה וקדושה, ורוצה בטובתו של האדם, שיקיים תורה ומצוות, יזדכך ויזכה לשכר נצחי. עליה רמז הכתוב: "מקרב אחיך תשים עליך מלך" אותה [את התורה] תמליך על עצמך, היא תנהיגך ותורה לך את דרכך. מלך-ראשי תיבות: מוח, לב וכליות. היא תשלוט על המוח החושב, על הלב המרגיש, ועל הכליות היועצות. "לא תוכל לתת עליך איש נכרי, אשר לא אחיך הוא". אל תמליך על עצמך את היצר הרע, שהוא נכרי ומתנכר, מהסיטרא האחרת, אשר ידיחך מה' ויפסידך את שכרך לנצח!

אהל המעשה

"תמים תהיה עם ה' אלוקיך"

וברש"י: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו. אומר הרמב"ן: שנייחד לבבנו אליו לבדו ונאמין שהוא לבדו עושה כל והוא היודע אמיתת כל עתיד וממנו לבדו נדרוש העתידות, מנביאיו או מאנשי חסידיו – רצונו לומר, אורים ותומים ולא נדרוש מהוברי שמים ולא מזולתם ולא נבטח שיבואו דבריהם... וממשיך הרמב"ן: שתהיה תמים עם השם בכל אלה, ולא תירא ממגיד עתיד, אבל מנביאו תדרוש ואליו תשמע וזה דעת אונקלוס – 'שלים' תהא בדחלתא דה' אלוקיך – שלא תהיה חסר ביראתו, כי "תמים" הוא השלם בדבר כמו שה תמים שאין בו מום ושום חסרון וזו מצות עשה. רבי זושא מאניפולי בעל בטחון עצום היה. את כל מהלך חייו, חי בתחושה פנימית עמוקה, כי כל מה שבא לידו – לא בא אלא על פי הבורא יתברך. בכל ערב, לאחר תפילת ערבית, היה רבי זושא עומד במקומו, נושא עיניו למרום ומבקש: ריבונו של עולם, זושא קצת רעב. אנא, שלח לי ברוב רחמיך וחסדיך דבר מאכל כלשהו, להשיב בו את נפשי. החסידים, שהיו מורגלים בהנהגתו של רבם, היו עומדים הכן מעבר לדלת עם מגש עמוס כל טוב, ומיד כאשר היה מסיים רבי זושא את תפילתו – היו נכנסים אל החדר ומניחים על שולחנו את ארוחתו. כך נשנה המחזה דבר יום ביומו, עד לאותו יום בו הגיע איש זר לבית מדרשו של רבי זושא והדבר לא מצא חן בעיניו. האם לצון אתם חומדים לכם?! גער בחסידים הממתניים מאחורי הדלת ומגש האוכל בידיהם, הלא הרבי יודע כי אתם עומדים עם ארוחה מוכנה! וכי מה, האם באמת סוברים אתם כי את ארוחת הערב מקבל הרבי בכוח תפילתו?! אם באמת סוברים אתם כי התפילה הכנה של הרבי מביאה לו את ארוחתו, הואילו נא שלא להכניס לו יום אחד את המגש שבידיכם! התגרה האיש בחסידים, שכמובן לא הטו אוזן לדבריו. אלא שאותו אדם, היה גם גבר אלים במידת מה, ולמחרת היום הזדרז, ומיד לאחר תפילת ערבית הדף את דלתות בית המדרש וסגר אותן בבת אחת, כשהוא נעמד מול החסידים. היום לא תכניסו לרבי את הארוחה! פסק בחוצפה, אם הרבי בוטח באמת ובתמים שהקב"ה ישלח לו מזונותיו – אסור לכם להתערב! נמתין כולנו ונראה את הארוחה יורדת מהשמיים... באותם רגעים, עמד רבי זושא וחינן קולו בתפילה, כמידי יום ביומו: ריבונו של עולם, זושא קצת רעב. אנא, שלח לי ברוב רחמיך וחסדיך דבר מאכל כלשהו, להשיב בו את נפשי. החסידים שהציצו בעד חור המנעול וראו את רבם ממתין למזונו, גמרו אומר להיכנס פנימה, אולם האיש עצר בעדם בכל כוחו. המתינו בסבלנות – התעקש האיש. שוב נעמד רבי זושא בתפילה: ריבונו של עולם, זושא רוצה ללמוד עוד כמה שעות בלילה, ואם יציק לו הרעב – יקשה עליו ללמוד. אנא, שלח לו את מזונו. רגעים מתוחים חלפו על החסידים כאשר קולו של רבי זושא נישא בשלישית: אוי, ריבונו של עולם, זושא רעב במקצת. לפתע פתאום, הגיח מאי שם יהודי מבוהל, חבילה בידו והוא נסער כולו. אני חייב לראות את רבי זושא! התחנן והתפרץ לבית המדרש. רבי! רבי! צעק בבהלה, אנא ממך, טעם מהאוכל שהבאתי עמי! הרבי הביט באיש בשלווה ופנה ליטול ידיו, ובינתיים פתח האורח את החבילה וערך שולחן מכל טוב הארץ. רק כאשר טעם הרבי מהמזון, נשם האיש המסתורי לרווחה, וניאות לספר לחסידים המצטופפים

חרירו אח פשר העניין שנים רבות נשוי אני לזוגתי שתחיה אולה למררה האטר – עד עתה לא נפקדנו רפרי רכו והנה, אמש, בשעת ערב מוקדמת, עליתי על יצועי לאחור

יום עבודה מפרך, כאשר לפתע נגלה לי בחלומי אבי ז"ל, ובקשה בפיו: חפץ אתה לזכות בזרע של קיימא, סע לצדיק רבי זושא, היושב באניפולי, וערוך לפניו שולחן! אם תעשה כן תוך עשרים וארבע שעות – תיוושע. לא האמנתי למשמע אוזני, המשיך האיש בסיפורו, ואף טענתי בפני אבי, כי הדבר בלתי אפשרי כמעט, שהרי אניפולי רחוקה מרחק רב, ולבד מזאת – עלי להקדיש זמן מה להכנת הארוחה, אולם אבי סירב לשמוע. אם תניח את הארוחה לפני הצדיק תוך עשרים וארבע שעות – תיוושע, עליך לצאת לדרך מיד! כך פקד עלי ונעלם. והנה, נשא האיש עיניים דומעות למרום, זיכני הקב"ה להגיש הארוחה לרבי זושא דקות ספורות לפני תום היממה הגורלית, ובאי בית המדרש, והאורח מאמש בניניהם, נשאו אף הם עיניים דומעות למרום, ושפתותיהם מלמלו ברגש: "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו". והוסיפו: "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת". (דרך עץ החיים)

איש אחד הגיע לאירוע והשאיר את המעיל שלו תלוי עם פתק – "שייך לאלוף העולם באגרוף." כשחזר, ראה שהמעיל איננו אבל היה פתק – "קח אלוף העולם בריצה."

טיפש וחברו נוסעים במשאית גבוהה בגובה של 4 מטר, הם מגיעים לאיזה מנהרה בכביש שרשום בכניסה: עד 2 וחצי מטרים.

החבר: מה נעשה, אסור לנו להיכנס! הטיפש: אל תדאג אחי, אין פה משטרה!

בחדר הניתוח האחות כל הזמן אומרת: "תרגע זה ניתוח פשוט, כבר עשינו אותו מאות פעמים" החולה עונה: "אני רגוע לחלוטין" האחות: "אני לא מדברת אליך, אני מדברת למנתח, הוא קצת מפחד..."

קצת מאתל

"לא תגור ממנו"

בפרקי אבות (ה, כ) שנינו: "יהודה בן תימא אומר, הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצב, וגיבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים". אומרים המפרשים, הכוונה לאשר כתוב ברמ"א בסעיף הראשון בשולחן ערוך: "ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך". פעם דיברתי בסמינר לבנות על נושא הצניעות, ואמרתי חידוש נורא: לכאורה, הלכה זו של הרמ"א, שלא להתבייש מפני המלעיגים עליו בעבודת ה', היא הלכה תמוהה: כיצד אפשר לומר לאדם 'אל תתבייש', והרי הוא כן מתבייש? אפשר היה לומר לאדם, אף על פי שאתה מתבייש, צריך אתה לעשות מה שהתורה מצווה, אבל איך אפשר לצוות עליו שלא יתבייש, הוא הרי מתבייש, זו המציאות, מלגלים עליו, צוחקים עליו, אומרים שהוא שייך לדור הישן. מה זה אל תתבייש? אני כן מתבייש! שמעתי דבר נפלא מרבי דוד סולובייצ'יק זצ"ל, הבן של הברסקער רב, ביאור חזק מאוד: יהודי אחד התקשה לישון בלילה, הוא יצא למרפסת לשאוף קצת אויר, והנה הוא רואה שני אנשים רצים, בדרך הם פותחים איזה פח אשפה, מרוקנים לתוכו שק ומיד ממשכים לברוח. לא חולפות דקות ספורות, והנה שוטרים רודפים אחריהם. מענין מה הם זרקו לתוך הפח. בלילה, הרי אי אפשר לראות, הוא ממתין שיהיה קצת אור, פותח את הפח, והנה הוא מבחין בתוכו בשטרות דולרים רבים. עכשיו הוא יודע שהם השליכו לתוך הפח דולרים. הוא מתחיל לחטט והנה שטר של מאה דולר, והנה עוד שטר, ועוד מאה דולר, כך הוא שולף מהאשפה עוד ועוד שטרות של מאה דולר. אנשים שהתחילו עוברים ליד הפח, בדרכם לעבודה, ראו מישהו מחטט עמוק בתוך הפח. הוא שומע אחד אומר לשני: ודאי זה איזה מישהו חסר דעת, ש מחטט בפח האשפה... עוד אנשים עוברים שם, והוא שומע אותם מדברים: רחמים על האדם הזה, מסכן אדם לא שפוי... הוא שומע את כל הדיבורים הללו וממשיך לחטט. האם הוא מתבייש מהם? הוא צוחק עליהם, שיגידו מה שיגידו, בכל דקה הוא שולף עוד מאה דולר, הוא גורף הון, מה אכפת לו שיאמרו שהוא חסר דעה, שוטה, או כל שם גנאי אחר, הוא יודע שבכל דקה הוא מתעשר עוד ועוד. ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השי"ת, כי אתה גורף פה הון, ואדרבה, מכיון שמביישים אותך, בשביל זה לבד אתה גורף הון. לכן אל תתבייש, אין לך מה להתבייש, אתה מרויח מליונים. אם הם היו יודעים, את מעשיך ברגע זה, הם היו מפסיקים ללגלג, וגם היו מצטרפים. כשלבושים בצניעות, כגדרי ההלכה, זה שווה מליונים! ולא תגורו מפני איש, ולא ייבוש מפני המלעיגים עליו. (יחי ראובן)

**לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.**

**סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קריית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 18:50

**בית הכנסת
"יעולי בבל"**
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

**תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 18:45 ערבית - 19:40**

שיעורי תורה שעה לפני מנחה
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א

**יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגבי שליט"א**
בשעה 20:30

תפילות שבת קודש:
(מנין פלג - שה"ש - 17:30 מנחה - 17:45)
שיר השירים - 18:30 מנחה - 18:45
קבלת שבת - 19:05
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 18:30 ערבית - 19:45

שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 19:25
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית

חדש!! ערב שבת
מנחה וקבלת שבת
בפלג --- 17:45

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00